

Bermo

humilē obedientē. Sec⁹ de alijs aplis q̄ ha
buerūt vpores. Bz Jōhes sp̄ fuit pulcher. p̄
mo i ore nō loquēdo de illa materia. in oclis
aspectib⁹. i aurib⁹ nolēs audire turpia. i ma/
nib⁹ a malis tactib⁹. in corde a malis deside/
rīs ⁊ cogitatiōib⁹. ppter qd̄ xp̄s ⁊ vgo maria
diligebat ip̄m singulari amore. Un cū xp̄s i
passio existēs i cruce ⁊ vidissim ibi matrē tri/
stē desolatā. volēs ip̄am p̄solari sc̄ies q̄ vgo
maria singulari amore diligebat Jōhem. di/
xit viginī matri q̄ recipet Jōhem i filiū. Ec/
ce amor singularis ex sua pulchritudine vgi/
nitatis. O qntū deberem⁹ laborare vt cēm⁹
pulchri ⁊ casti. vir ⁊ vror fuātes modū sunt
pulchri. magis pulchri sūt tñ illi q̄ viuūt p̄ti/
nēter. s̄ sup oēs pulchriores sūt vrgines. t̄les
enī singularis diligunt a xp̄o. vt p̄tz de beato
Jōhe. de cui⁹ dilectōe dīc thema. Hicē disce/
pñl ille quē diligebat ih̄s. dicit h̄ glo. Bede.
Dilligebat Jōhem ih̄s nō except⁹ ceteris sin/
gularib⁹ s̄ p̄ ceteris quos diligebat familiari⁹
vnū quē specialis progratiua castitatis ampli/
ori dilectōe fecerat digni. Nota hui⁹ sin/
gularis dilectōis signū. Ex euāgelio bōdi/
erno ⁊ historia b⁹ festi de dolio seruētis olei.
Dicit euāgelii q̄ xp̄s volēs ostēdere Petro
martyriū qd̄ debebat pati. p̄ xp̄o dixit sibi. cū
esses iunior cingebas te ⁊ abulabas vbi vo/
lebas. cū aut̄ serueris extēdes man⁹ tuas. sc̄z
i cruce. ⁊ ali⁹ te cinget. s. in cruce ligādo. ⁊ du/
cete quo nō vis. s. ad mortē. Jō veni seque/
re me. Sicē ego moriar in cruce. etiam et tu.
Petr⁹ ho vides Jōhem. volēdo scire si mo/
rere p̄ martyriū dixit xp̄o. Dñe hic aut̄ qd̄. i.
quō morier. Rñdit ih̄s. Sicē volo manere
donec veniā. Quid ad te tu me sequere. Ex
haplī opinati sūt q̄ Jōhes nō moreret usq̄
ad diē iudicij. cū dī. donec veniā. sed ip̄met
Jōhes annullat illā opinionē dicens. Et nō
dixit ih̄s. qd̄ nō morir. sed sic volo eū manere
donec veniā. Nota. sicē volo manere. s. ne
moria p̄ martyriū. qd̄ licet multos fuerit i
tormento ⁊ de⁹ tñ ip̄m p̄uanis quousq̄ fuit
sc̄it. annoz. tūc xp̄s venit ad eū dices. Veni
dilecte mi ⁊. Ecce q̄re dīc. Sicē volo ma/
nere. s. sanū viuū ⁊ in columnē. donec veniam
supple ad eū. Recte xp̄s oñdit Jōhāni amo/
rē quē oñdit viginī matri ad quā renit in fine
dices. Veni colubā mea ⁊. Et vgo sine do/
lore emisit sp̄m. Ita eriaz de Jōhe. Eccē
q̄renō fuit mortu⁹ cū a Domiciano impato
re fuisse missus in dolio seruētis olei in ro/

ma ante portā latinā. eo qd̄ detreta ip̄l⁹ im/
peratoris p̄dicabat xp̄i fidez. Dicat historia
breuiter. ⁊ fuit cōpleta xp̄hia Isa. q̄ recte vi/
de⁹ fuisse de beato Jōhe dicēte xp̄o Jōhāni
Cū ambulauerūt i igne nō cōburerūt. et flama
nō ardebit i te. qd̄ ego dñs de⁹ iu⁹ sanct⁹ ist⁹
saluator m⁹. Exq̄ honorabilis fact⁹ es i oculis
meis ⁊ gloriosus et ego dilexite. Isa. xliv.
Multi efficiunt honorabiles in oculis gen/
tiū siue hoīm s̄z nō in oculis dei. Aliq̄ p̄ oppo/
sitū in oclis dei s̄z nō hoīm. Aliq̄ nec in oclis
dei nec hoīm. Aliq̄ at̄ sūthonorabiles i oculis
dei ⁊ i oculis hoīm. Istud ē mel⁹. Primi
sūt p̄sonē hypocrite facie et palliate. ad extra/
ostendētes magnā būilitatē. int⁹ aut̄ sūt ple/
ni subbia. vana gl̄ia. p̄sumptiōe ⁊ c̄. Tales in
oculis dei q̄ videt corda nō sunt honorabi/
les. Secūdi ho q̄ sunt honorabiles in oculis
dei s̄z nō hoīm sunt p̄sonē deuote q̄ orante
⁊ faciūt pñiam. sed aliquoties forte faciunt
aliq̄ bona intentiōe. Tñ gentes sc̄andalisant̄
talib⁹ dīc apl̄us. Prouidētes bona. nō tm̄ co/
rā deo s̄z etiā corā hoīb⁹. Roz. xij. Tertij qui
nec i oclis dei nec hoīm sunt honorabiles. sed
abominabiles sunt publici ⁊ notorij p̄tōres.
vt cōcubinarij ⁊ meretrices ⁊ lusores ⁊ c̄. De
q̄b⁹ dīc sc̄ptura. Letant̄ cū male fecerint ⁊ ex/
ultant in rebo pessimis. quoꝝ vie puerse ⁊ in/
fames gressus eoz. Prouer. iiij. Quarti q̄ sūt
honorabiles i oculis dei ⁊ hoīm sunt illi qui
talē viuunt ⁊ talē intentionē hñt in factis q̄
qcqd̄ dicūt v̄l faciūt phonore dei ⁊ saluatōe
aīaz cauēt ne in aliquo sc̄andalizēt gētes. Ut
apl̄us de se dicebat. Si esca sc̄andalizat frēm
mēū nō mālucabo carnes i eternā ne frēm
mēū sc̄andalizē. ad Roz. viij. De isto gradu
dīc sc̄ptura de thobia ⁊ cognatiōe sua. Dis
aut̄ cognatiōe ⁊ oīs generatio eius i bona
vita et i sc̄tā p̄uersatiōe p̄māsit. ita vt accepti
essent tā deo q̄s hoīb⁹ cūctis habitatib⁹ trā.
Thob. xij. In isto gradu fuit bear⁹ Jōhes
euāgelista. Jō sibi dixit xp̄o. Ego dilexi te ⁊
De beato Barnaba.

Erat uir bon⁹ ple
e nus sp̄us sancto et fide. Verbu istud
habebit in actib⁹ apl̄oz. c. xi. Jam sci/
tis q̄ festū ⁊ solēntas pñs tota est beati Bar/
nabe apl̄i. ita erit ⁊ sermo noster. Et si placet
deo de sua sanctitate vite poterim⁹ recipere ex/
emplū gubernādi vitā nostrā vt ad p̄adisuz
gueniam⁹. ⁊ vt ita sit salutēs vgo Maria ⁊.

De sancto Barnaba apostolo

Pro introductio[n]e materie p[re]dicande posset h[ab]erere alijs simplex et ignoras. Unus est h[ab]ere acutus Barnabas dicit ap[osto]l[u]s cu[m] apli sicut. xij. et ipse non sit de numero illo[rum]. Stricte autem soli sunt apli illi q[ui]s xps in vita sua elegit et misit predicare. q[ui] apli id est quod missus et soli fuerunt electi. xij. Actus Vocavit discipulos suos et elegit. xij. ex i[ps]is q[ui]s et aplos nominauit. ut habeat Lu. vij. c. et noian[s] sic. Ide dicit xps. Nonne duodecim hore sunt diei. H[ic] q[ui]s ambulauerit in die non offendit. q[ui] lucem huius modi videt. H[ic] autem ambulauerit in nocte. offendit. q[ui] lux non est in eo. ut habebet Joh. xij. Noloquebam de die naturali. q[ui] vigilius est tuor[um] horas habet. nec de visuali. q[ui] aliquoties habet plures horas. aliquem ens min[us]. sed loquens de se q[ui] est dies ille. de quo David. Melior est dies una in atrio cuius super milia. Duodecim hore habent diei sunt xij. apli qui fuerunt clari in sanctitate et similitudine cu[m] xpo. Isti non nec beat[ur] Barnabas. nec Paul[us] sunt de duodecim aplis. Et beat[ur] Mathias fuit secundus numero illo[rum]. q[ui] in vita xpi non fuerit secundus numerus apostolorum. tamen successit iudeus. etiam xps in corde suo elegerat ipsum quoniam dixit. Amem amem dico vobis q[ui] vos qui secuti estis me. in regeneratione eum sederit filius hominis in sede maiestatis sue sedebitis et vos super sedes duodecim iudicantes. xij. tribi israel. Math. xir. In dicta auctoritate non loquebam de iuda sed de beato Mathia eius successore quem iam in corde suo elegerat. Si autem largo modo volumen loquitur de aplis. non soli illi duodecim qui per xpm in vita sua fuerunt electi sunt apli. sed etiam illi qui post xpi ascensionem fuerunt electi sunt apli. et sic sunt. xiiij. Beat[ur] paulus maximus apostolus quem elegit cum iret damascum ad p[re]sequendu[m] xpi annos. dices. Quis electio misericordia est iste. ut portaret nomen meum coram gentibus et regibus et filiis israel. Actuum. ix. Existet rōne in bullis papalibus in sigillo plumbato. Paulus ponit ad dextram et Petrus ad sinistram. alio[rum] bullae sunt falsa. R[ec]o. q[ui] b[ea]t[ur] petrus fuit electus a xpo in sinistra. scilicet in hac vita mortali qui per sinistram designatur. Paulus autem electus fuerat a xpo in dextra glorie. q[ui] in xps erat in gloria impossibilis et immortalis. Etiam beat[ur] Barnabas fuit electus a xpo in dextra glorie. De ista electione auctas. Jejunatibus autem discipulis dicit illis spissanci. Regregate mihi paulum et Barnabam in opus ad quod assumpsi eos. Tunc ieunantes et orantes imponebant eos manu dimiserunt illos. et ipsi quidem missi a spissante abierunt. Act. xij. Namque et beatus Barnabas est rex apostolorum xpi. licet non

elegit eum in vita. Si autem dicat. De oib[us] disci pulis quae beat[ur] Barnabas fuit electus a apli et non alii. R[ec]o assignat in themate dicens. Erat vir bonus. Nota. erat vir non dicit. erat homo. quod multi sunt homines qui sunt magni potentes. Sed dicitur vir a virtute. quod erat fortuus et bonus. Nam thema in quod subtiliter ostendunt quod tuorum excellentie de beato Barnabae apostolo.

Prima quod fuit alte fortuus. quod erat vir.

Secunda quod fuit plene pius. quod erat bonus.

Tertia quod fuit pro grossus. quod plenus spissans.

Quarta quod fuit dignus gloriosus. quod plenus fidei.

Dico primo quod beat[ur] Barnabas fuit alte fortuus. quod erat vir. et fortuus. Quid est fortuus enim? Dico quod quoniam intellectus memoria et voluntas et opera sunt firmi deum et ei manifestata. non curvant quod dicunt gutes quod debet fieri firmum deum talis est fortuus et fortis. Sicut enim de illo qui leviter cadit modico vento vel impetu non habet fortitudinem. non est fortis. ecce quoniam leviter cadit. Sed quoniam stat fortiter. dicitur. o fortitudine habet fortis est. Ita spiritualiter totus iste mundus est plenus ventis qui sunt temptationes demonum. Spiritus. item. spiritus gradis et fortis subvertentes motes et perturbantes petras. iii. Re. xir. Montes alti fuerunt adam. eua. samson. dauid. salomon. non subuerunt vento temptationis. non erant fortis. quod statim ceciderunt. Iohannes et fortis sunt qui non permittunt se cadere quacumque temptatione. Secundo quoniam quis portat onus fortis. dicitur fortis habet. iste fortis est. scilicet si cum onere cadit. Ita quilibet nostrum portat magnum onus carnis. Cap. ix. Corp[us] quod corrumpitur aggrauat animam. Qui ergo mittit se cadere potest malorum inclinationum carnis non est fortuus nec fortis sed ille qui tenet se fortis est fortuus. Tertio persens vita non est nisi quedam via ardua tot sunt occasiones peccandi. scilicet audiendo. videndo. operando. et oportunitates male quod ille qui non cadit est fortis et fortuus. Quarto in h[ab]endo habemus multas eruminas tribulationes. dolorum. et infirmitatum. paupertatum. persecutionum. Ita quod multi cadunt per impatientiam. Et quod scilicet tenere fortiter contra ventum temptationum. contra malorum inclinationum. et arenas occasionum et contra imperium tribulationum. talis est fortuus. Autoritas de illo sancto Job qui in his quatuor fuit fortis. Ideo dicitur de eo. Vir. et fortuus. Erat in terra h[ab]ens noiem Job. Et vir ille erat simplex. quod cum haberet corp[us] et animam solu sequitur animam qui regebat et recti non permittebat se cadere. ac timet deum quod dyaboli temptationibus

Bermon

nō cecidit. Et recedēsa malo. s. vitando carnis inclinatōes malas. Job. i. Tal'fuit brūs barnabas. Erat vir. i. v̄t̄nosus. qz despectis cūctis tēgalibō bonis v̄tuose appetebat celestia et eterna. Nota quō fuit de cypro d̄ ciuitate in cassia de genere aaron de tribu leui h̄ns domū et possessiōes. et erat l̄fāt̄ in lege moysi q̄ audita fama v̄t̄tu miraculoꝝ et doctrine aploꝝ volebat videre et audire. et veit hierlm̄ et v̄dit aploꝝ et audiebat fm̄ones eoꝝ et erat tot̄ attronit̄. Et qz ip̄e erat magn̄ clericus. et cognoscebat ips⁹ aduēt⁹ messie cōpletū cum maḡ reuerētia et attētōe audiebat fm̄ones apostoloz. Jo fuit illumīat̄. Nota cū q̄nta diligētia est audiēd̄ r̄mo. Deinde dixit intra se. Et q̄ audini doctrinā istoꝝ hoīm volo vide re eoꝝ vitā. (qz multi p̄dicat bñ q̄ tñ vivunt male) et v̄dit q̄ vinebāt cōiter. null⁹ habebat nec portabat pecunias p̄ticularis nisi rectores hoīm et mulier. Et fuit multū p̄tēt̄ de eoꝝ vita. Deinde respexit miracula eoꝝ q̄ curabāt cēcos. surdos. r̄c. O dixit beat⁹ barnabas. Et q̄s posset ista facere nisi d̄e. Nolo alia. p̄batō nem. et reuersus ē cyp̄z et v̄didit oia bōa sua et receptioꝝ gerio ab amic⁹ venit ad aploꝝ. dicens eis. Un erat de q̄ genere et tribu et illuminat⁹ p̄dicationib⁹ supplicauit eis ut ip̄m recipere in societate. et fuit receper⁹ et baptizat⁹ Barnabas. qd̄ idē est qd̄ fili⁹ isolatōis. qz apli fuerunt valde solati d̄ eo. et p̄ciū bonoꝝ t̄paliuz posuit ad pedes aploꝝ vt distribueret paupi bus. Erat ḡ vir. i. o. ips⁹ sibi apparuit in orōne dices. Cōstans. i. v̄tuosus esto barnaba. qz p̄mis̄ eterna p̄cipies. O q̄tis permutatio dare terrena et accipe celestia. De oib⁹ q̄ dixi auētā de biblia. in q̄ maxie vita beati barnabe h̄t̄. Joseph aut̄ q̄ cognōiat̄ est barnabas ab apostolis. qd̄ est interpr̄atū fili⁹ isolatōis. leuites cyprus genere. cū h̄z̄ agz̄ v̄didit eū. et attulit p̄ciū et posuit ad pedes aploꝝ. Actū. iii. Jo possum⁹ dicere de eo. Haaman princeps militie regis syrie erat vir magn⁹ apud dñm suū et honorat̄. Per illū em̄ dedit dñs salutē syrie. Erat aut̄ vir fortis et diues. iii. Reg. v. D̄ moralit̄ p̄ nob̄. Si vos de mis̄ido nō habetis tantā fr̄tē dimittēdi oia p̄ deo nec te nem̄. Nos religiosi tenemur ex voto. sed dimittere tenemini oia de malo iusto. de v̄sura furto. rapina. et calumnia. solidata. d̄ decimis defunctoz. de alīhs. s. male emendo r̄l vendēdo. et restituere de illis de bono iusto. potestis p̄gregare p̄ vobis et filiis. Itē tenemī ad res

stitutionē de dñis dat⁹ et multi nō faciūt sibi p̄sciam. Si ex negligētia v̄ra vel scienter oues v̄ze intrarūt campū vel vineā alterius licet curia nō cogat vos tenemini sat̄ facere. Idē d̄ notariis q̄ in testamētis faciūt mutare voluntatē testatoris. Idē si rex papa r̄l dñs volebat dare alicui officiū vel bñficiū et vos impediuit̄. tenemī. Idē de falsis testib⁹ in iūdicio in damnū primis. Idē si aliq̄s displicuit̄ vob⁹. et vos odio tollat̄ sibi vineā vel ortuꝝ arbores. et hm̄oi. tenemī. et null⁹ curat̄. Idem de iudicib⁹. aduocat̄. notariis. p̄curatorib⁹. nō potest̄ saluari nisi restituat̄. Jo dixit ille sanct⁹ p̄riarcha iacob laban socero suo. Ego om̄e damnū reddebā. q̄cqd̄ furtim peribat a me etigebas. Gen. xxxi. Sc̄da excellentia beati barnabe ē q̄r fuit plene piꝝ. qz erat bon⁹ Prophe esse bonū est qñ nō solū p̄sona curat̄ de bono sui. s̄z etiā p̄curat bonū. p̄t̄mis̄ sui. qz al's nō esset bon⁹ si solū curaret d̄ se. Quēcas. De mādauit vnicuīq̄s d̄ p̄cio suo. Eccl. xvii. Jo dīc Dionisi⁹. Bonū est qd̄ est cōmunicatiū vel diffusiuꝝ suūp̄st⁹. s. ad utilitatē alioꝝ Jo dixit rex achis ad dauid. Sc̄io q̄ bonis est tu in oculis meis sicut angel⁹ dei. i. Regū. xxix. Angel⁹ em̄ dei licet nō poss̄ p̄dere gl̄az nec ip̄am augmētare essentialiter. expedit tñ q̄ alios ad bonis instiget. et a malo reuocet. r̄c. Patet q̄ esse bonū est curare nō solū de bono suo s̄z etiā alteri⁹. Sic beat⁹ barnabas fuit nō solū bon⁹ de bono suo s̄z alteri⁹. Cupiebat em̄ saluare totū m̄dm. q̄re incepit ire p̄di cando de villa in villā. de ciuitate in ciuitatē nolebat h̄z̄ villā ciuitatē nec domū p̄priam erat vir bon⁹. Singulariter dicā vob⁹ vnam bonitatē quā fecit qñ Paul⁹ fuit quersus in via dñi iret damascū rediȝt hierlm̄. qui voluit sociari xp̄ianis. oēs fugiebat. sciebat ipsum p̄secutore. Beat⁹ barnabas sol⁹ se sibi associauit. et ip̄m ad aploꝝ durit. Un aut̄ paulus venisset hierlm̄ tēptauit se iūgere discipulis. et oēs cauebat eū. nō credētes q̄ esset discipul⁹ Barnabas aut̄ apprehensum illum duxit ad aploꝝ. et narrauit illis quō i via vidiſſ dñm et qz locuꝝ est ei et quō in damasco fiducialit̄ egerit i noīe. Ihu Act. ix. Nota q̄le festum et gaudiū fuit factū d̄ ei⁹ quersiōe mirabili. Itē nota quō pie recōciliauit sibi sociuꝝ. Joh̄n marci vocatū q̄ dimiserat eū cū fuisse in periculo mortis. p̄z Act. viii. et xv c. Bñ ḡ possimus sibi dicere. Bonus es tu. et in bonitate tua doce me iustificationes tuas. psal. cxviii. k

De sancto Johanne baptista

Moralit etiā nos dēm hāc bonitatē h̄e
nō solū p̄curādo bonū n̄ m. s̄ etiā primi. Ac
cidit aliquiens i domo q̄ vir erit bon⁹ ⁊ duo
eius. ⁊ uxor erit mala indeuota. leprosa seu la-
minera. p̄bosa. nō sufficit viro dicere. n̄ curo
sufficit q̄ saluē aīaz meā. s̄ optet q̄ bonis mo-
dis ⁊ v̄bis dulcib⁹ iducat eā ad bonū. Et p̄
oppositū si mulier est bona ⁊ vir sit malus. iu-
ratoe. raptor. lusor. z̄c. ⁊ uxor sit bona ⁊ deuo-
ta. optet q̄n vir erit i bonis q̄ ip̄a dulcic̄ idu-
cat eū ad bonū. dicēdo. O marite. q̄re nō p̄fi-
temi z̄c. Idē de parētib⁹ erga filios. nō suffic̄
h̄e ⁊ tenere filios pastos ⁊ induitos. s̄ q̄ sint
bñ nutriti. nō taret nec metianī nec furet. z̄c.
Nota q̄liter m̄fes tenent̄ eis onderevit signēt
se. orēt z̄c. Mane ⁊ sero. ⁊ si silū sunt mali cul-
pa est parentū. q̄ licet de se sint boni. tñ erunt
dānari ex mala cura filioz. q̄ sic arbor tennis
pōt adaptari. ⁊ si nō fit. est culpe ortulani. ita
z̄c. Ortulani i orto xp̄i sunt illi de m̄rimonio
q̄ plātār arbores. s. filios. Si ḡ qñz sunt tortu-
osi ⁊ male vīte ⁊ r̄baldi. z̄c. culpa est parentū.
Si q̄s suoz ⁊ marie domesticoz curā nō h̄z
fidē negauit. ⁊ est infideli deterior. i. Thy. v.
Itē q̄ h̄z aliqd officiū vel régimē ciuitatis v̄l
cōitatis. debet p̄curare bonū nō soluz sibi. s̄
tot⁹ cōitatis corrigēdo p̄cā. **T**ertia excellētia
fuit v̄e gratiosus. q̄ plen⁹ sp̄ūsc̄tō. scien-
dum q̄ grā gratū faciēs nō est n̄l q̄ p̄sona
habeat sp̄ūsc̄m. q̄ simul stat ⁊ imul p̄dūtūr
q̄n h̄o peccat. **S**z beat⁹ barnabas habebat
simul sp̄ūsc̄m ⁊ grām gratū facientē. Jō di-
co q̄ erat v̄e gratiosus in oīb⁹ dictis ⁊ factis
suis. **N**ota quō fuit p̄ annū in ciuitate an-
chiochie. ⁊ magnā turbāz uertit. ⁊ ibi ip̄e ma-
tauit nomē. **X**piani em̄ tūc dicebant discipli-
Hoc nomē discipul⁹ est correlatiū. s. ad apo-
stolos q̄z erāt discipuli. Et dixit beat⁹ barna-
bas. meli⁹ est q̄ relatio. cognominatio siue di-
rinatio fiat ad xp̄m. Jō ordinavit q̄ discipul⁹
vocaren̄ xp̄iani. v̄t patet Act. xj. Et fuit cō-
plete apphetia Iſaie dicēs. Seruos suos vo-
cauit noīe alio. In q̄q bñdīct⁹ est sup terram
bñdīceſ in deo amē. Iſa. lxy. Itē q̄liter recu-
sauit diuinos honores sibi oblatos. z̄c. Actu-
um. xiiij. Plenitudo sp̄ūsc̄i repellebat ab eo
sp̄ūm inanis glīc. s̄ oīa referebati deum. Jō
poterat dicere. Sp̄ūs tu⁹ bon⁹ deducet me i
terrā rectā. ps. cxliij. **M**oralit. habetis hic
doctrinā q̄ in oīb⁹ factis ⁊ dictis v̄tis detis
honorē deo. q̄ multa bona opa p̄dūntur. q̄
honor nō dāt deo. Dñe qdāq̄ facit i ḡbo

aut ope. oīa i noīe dñi ihū xp̄i facite. Col. iii.
Quartā excellētia ē. q̄r fuit digne ḡliosus
q̄ plen⁹ fide. q̄ p̄t plenitūdīnē fidei fuit glo-
rificat⁹. q̄r fides xp̄iana bñ tantā v̄tutē q̄ qui
eā tener in corde sine errore vel falsa opione
de⁹ facit ip̄m ḡliosum i miracul⁹ in h̄ mūdo ⁊
in alio p̄ glām eternā. Jō q̄n curabat aliquē
dicebat. Fides tua te saluū fec̄. Hō dixit. hu-
militas tua v̄l patia tua z̄c. Dūctas. Accessū
babem⁹ fidē i grām istā in q̄ stam⁹. s. faciēdī
miracula. ⁊ ḡliamur i spe glīe filior̄ dei. Ro.
v. Jō beat⁹ barnabas ex fide firma quaz ha-
bebat p̄dicabat ore. curabat oīm infirmitatē
Hō legit q̄portarer alii libz n̄l euangeliuz
bt̄i mathei. qd̄ maḡ large ponit vitā xp̄i. Et
q̄n portabat sibi infirm⁹ ad curādū ponebat
illud euāgeliū sup eū in noīe ihū. z̄c. ⁊ cura-
bat. Ecce q̄lit fuit i h̄ mūdo ḡliosus in mira-
culis ⁊ signis. ⁊ i alio in pm̄hs. z̄c. Nota hic
el⁹ martyriū. **M**oralit nota q̄ ex quo fides
xp̄iana bñ tantā v̄tutē. p̄silo v̄t sciat̄ eam. q̄
totaztinef in credo i deū. ⁊ dicat̄ mane ⁊ se-
ro cū p̄testatōe. Def̄ rō de cādela accēsa. q̄ ex-
tinguit n̄l respiret. Jō dō. Credidi. s. in cor
de p̄pter qd̄ locut⁹ sum. s. i ore. ⁊ q̄lit. ego autēz
bymilia⁹ sum nimis. ps. cxv.

De sancto Johāne baptista. vel in
eius vigilia. Hiermo.

H Etequā exires de
vulna sanctificauit te. Habeſ verbuz
istō textuali i libro hieremiepphe. c. s.
⁊ recitatine i eplā bodierna d̄ vigilia z̄c. Ba-
luteſ v̄go maria. z̄c. Pro introductōe materie
p̄dicāde ⁊ declaratōe themat̄ sciendū. q̄ ille
maḡ p̄phā ⁊ amic⁹ dei. Hieremias i eplā bo-
dierna recitat magna grās q̄s de⁹ fecc̄. s. b̄ di-
cens. Factū est v̄bū dñi ad me dicēs. Pr̄ q̄
te formarē in v̄tero nouit te. Et anq̄ exires d̄
vulna sanctificauit te. ⁊ p̄phām i ḡcib⁹ dedi te
Hierē. i. **H**ū bis v̄bis narrat q̄tuor maḡs
grās q̄s de⁹ fecit sibi

Prima familiaris collocutio

Secunda eternalis p̄destinatio

Tertia specialis sanctificatio

Quartā p̄phetalis illuminatio

De p̄ma. s. familiari collocutiōe. q̄r cñ Hierē
mias esset adbñc puer de⁹ sibi loq̄baſ famili-
arit. Legit de abraā cui p̄ singlari grā de⁹ ro-
luit loq̄. sed in q̄ etate nō q̄n erat puer v̄liue-
nis. sed q̄n fuit. lxxv. annoz. Gen. xij. **S**z hie-
re. fuit locutus cum adhuc esset puer. Ecce